

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 507/2016-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou [REDACTED], [REDACTED], v mene ktorej koná advokát a konateľ [REDACTED], pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 40/2011 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 40/2011 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 40/2011 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 331,13 € (slovom tristotridsaťjeden eur a trinásť centov) na účet advokátskej kancelárie [REDACTED], [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 507/2016-10 zo 17. augusta 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 40/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 27. septembra 2016 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 4. októbra 2016. V jeho prílohe sa nachádzalo vyjadrenie predsedu okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„žalobu o náhradu škody podala sťažovateľka na tunajšom súde dňa 21.3.2011; spolu so žalobou podala tiež žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

-dňa 23.5.2011 bolo sťažovateľke zaslané tlačivo na preukázanie svojich majetkových pomerov.

-dňa 1.6.2011 oznámila sťažovateľka súdu, že predloženie dokladov o majetkových pomeroch nie je schopná súdu v stanovenej 10-dňovej lehote predložiť a toto súdu doručila až dňa 27.6.2011.

-uznesením zo dňa 20.7.2011 bolo sťažovateľke priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

-dňa 21.7.2011 bola žalovanému doručovaná žaloba na vyjadrenie v lehote 15 dní.

-žalovaný doručil svoje vyjadrenie 3.8.2011.

-dňa 5.9.2011 požiadala sťažovateľka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

-uznesením zo dňa 6.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.1.2012, nebol sťažovateľke ustanovený zástupca z radov advokátov.

-dňa 20.1.2012 sťažovateľka oznámila súdu, že z dôvodu svojej hospitalizácie sa nemôže zúčastniť pojednávania, určeného na deň 23.1.2012.

Pojednávanie bolo z uvedeného dôvodu odročené na neurčito za účelom zaslania výzvy sťažovateľke, kedy bude ukončená jej hospitalizácia.

-oznámenie o ukončení hospitalizácie doručila sťažovateľka súdu 1.2.2012.

-dňa 3.2.2012 bolo určené pojednávanie na deň 7.3.2012.

-pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na 18.4.2012 za účelom predvolania svedkyne a zaslania dožiadania Centru právnej pomoci.

-ďalšie pojednávania sa uskutočnili v dňoch 18.6.2012 a 27.6.2012. Na druhom z týchto pojednávanií bol vyhlásený rozsudok.

-dňa 6.8.2012 sa žalovaný proti rozsudku odvolal.

-dňa 23.8.2012 bola žalovanému zasielaná výzva na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie.

-dňa 27.8.2012 sa proti rozsudku odvolala sťažovateľka.

-dňa 19.9.2012 boli odvolania oboch účastníkov zaslané na vyjadrenie procesnej protistrane.

-sťažovateľka svoje vyjadrenie doručila súdu 10.10.2012.

-vyjadrenie sťažovateľky bolo 6.11.2012 zaslané právnomu zástupcovi žalovaného.

-dňa 20.11.2012 bol spis predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu, na ktorom sa nachádzal do 3.7.2014, kedy bol vrátený s rozhodnutím, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie,

-dňa 7.7.2014 bol určený termín pojednávania na deň 10.11.2014, sťažovateľke bola uložená povinnosť predložiť listinné doklady a stranám sporu bolo doručené rozhodnutie odvolacieho súdu.

-dňa 29.10.2014 oznámil právny zástupca žalovaného súdu, že žalovaný prekonal mozgovú príhodu a má ďalšie zdravotné problémy, na základe čoho požiadal o odročenie pojednávania o 2-3 mesiace.

*-z vyššie uvedeného dôvodu bolo pojednávanie odročené na deň 5.3.2015.
-pojednávanie, určené na deň 5.3.2015, bolo zrušené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.*

-dňa 25.3.2015 bolo určené pojednávanie na deň 1.6.2015. Sťažovateľka sa zo zdravotných dôvodov tohto pojednávania nezúčastnila, napriek tomu sa pojednávanie uskutočnilo a bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania.

-dňa 2.6.2015 podal žalovaný cestou svojho právneho zástupcu návrh na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania.

-vzhľadom na uvedenú skutočnosť bola dňa 18.9.2015 zasielaná výzva poisťovni KOOOPERATÍVA, a.s.

-stanovisko poisťovne bolo súdu doručené 9.10.2015.

-dňa 26.11.2015 bola poisťovni zasielaná kópia žaloby a návrh žalovaného na jej vstup do konania.

-dňa 19.1.2016 bolo vydané uznesenie o ustanovení znalkyne, ktoré okrem výroku o povinnosti žalovaného zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania nadobudlo právoplatnosť 12.2.2016.

-dňa 27.1.2016 doručil žalovaný súdu podanie, ktorým navrhol uznesenie o ustanovení znalkyne zrušiť.

-dňa 1.2.2016 podal právny zástupca žalovaného proti uzneseniu zo dňa 19.1.2016 odvolanie v časti výroku o určení povinnosti zložiť preddavok,

-dňa 9.2.2016 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach z dôvodu vyššie uvedeného podania a odvolania. V uvedený deň dala tiež oslovená poisťovňa súhlas so svojim vstupom do konania,

-dňa 21.4.2016 bol spis vrátený z odvolacieho súdu s potvrdzujúcim výrokom v časti výroku o povinnosti žalovaného zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

-dňa 23.6.2016 bol spis odoslaný ustanovenej znalkyni za účelom vypracovania znaleckého posudku v lehote 70 dní od doručenia spisu.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný a doručený 4. októbra 2016, zistil aj ústavný súd.

Predseda okresného súdu k skutkovej a právnej zložitosti sporu uviedol, že *„spor možno hodnotiť ako skutkovo obtiažnejší, o čom svedčí skutočnosť nutnosti nariadenia znaleckého dokazovania vo veci“*.

Predseda okresného súdu v závere svojho vyjadrenia vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právny zástupca sťažovateľky v stanovisku doručenom ústavnému súdu 20. októbra 2016 súhlasil s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Po prijatí nového procesného kódexu táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľka v procesnej pozícii navrhovateľky „o náhradu škody spôsobenej postupom advokáta“, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania nebola závislá od právnej náročnosti prerokúvanej veci. Pokiaľ ide o skutkovú náročnosť sporu, ústavný súd pripúšťa, že v predmetnej veci bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie, avšak potreba jeho nariadenia (aj vzhľadom na výrok prvostupňového rozsudku, ktorý bol zrušený Krajským súdom v Košiciach, pozn.) tu evidentne existovala ešte pred jeho vyhlásením.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľky ako účastníka tohto súdneho

konania. Ústavný súd konštatuje, že okolnosti uvádzané predsedom okresného súdu, čo sa týka neúplnosti návrhu sťažovateľky na oslobodenie od súdnych poplatkov, ako aj odročenie termínu pojednávania nariadeného na 23. január 2012 z dôvodu hospitalizácie sťažovateľky, čiastočne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Tieto skutočnosti ústavný súd zohľadnil pri určení finančného zadosťučinenia, ktoré sťažovateľke priznal.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že konanie je poznačené zbytočnými priesťahmi.

V tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

Vychádzajúc z uvedeného v postupe okresného súdu ústavný súd identifikoval obdobie, ktoré možno považovať za zbytočný priesťah v napadnutom konaní. Od vrátenia spisu Krajským súdom v Košiciach spolu s jeho zrušujúcim uznesením 3. júla 2014, okresný súd síce nariadil termín pojednávania na 10. november 2014, avšak tento bol zrušený pre zdravotné ťažkosti žalovaného a ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo až 1. júna 2015. Ústavný súd preto konštatuje, že hoci okresný súd počas uvedeného obdobia komunikoval s dotknutou poisťovňou, ktorej vstup do konania navrhol žalovaný, tieto úkony súdu nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádzala, preto konštatuje, že uvedené obdobie možno považovať za zbytočný priesťah.

Ako príklad nesústredenej činnosti v postupe okresného súdu ústavný súd uvádza nariadené znalecké dokazovanie. V dôsledku nesústredeného postupu okresného súdu znalecké dokazovanie trvá dodnes, hoci potreba jeho nariadenia musela byť súdu zrejmá ešte pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej v roku 2012, najneskôr však definitívne

vyplývala z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach, s ktorým sa mal okresný súd možnosť oboznámiť 3. júla 2014. Napriek uvedenému okresný súd ustanovil znalkyňu až uznesením z 19. januára 2016, pričom súdny spis bol ustanovenej znalkyni postúpený súdom až 23. júna 2016. Pre nesústredenú činnosť okresného súdu došlo k predĺženiu napadnutého konania o približne dva roky.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 17 C 40/2011 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o s'ťažnosti s'ťažovateľky právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

S'ťažovateľka v s'ťažnosti žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 €, ktoré odôvodnila pretrvávajúcim stavom právnej neistoty, ktorý zasahuje

do hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv sťažovateľky v zmysle piateho oddielu II. hlavy ústavy.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť a nesústredenú činnosť v súhrne v trvaní približne dvoch rokov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľky a všetky okolnosti daného prípadu ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 331,13 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2015 v sume 858 €. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016 (príprava a prevzatie vecí, písomné vyhotovenie sťažnosti, podanie vo veci samej) po 143 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľky aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,58 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Právny zástupca sťažovateľky zároveň ústavnému súdu preukázal, že je

platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena a náhrady zvyšujú za jeden úkon právnej služby podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty v sume 29,64 €.

Sťažovateľkou uplatnená suma trov konania neprevyšuje sumu vypočítanú ústavným súdom, preto ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov konania v požadovanej sume.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 255 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2016